

ומדדן ממקום שהחלל סוכב • מאריות לטנו דקאח-
 סהחלל וכו' משמע דרמו מאין היו מודדן ונקט כר"ב כפ' עגלה ערופה ממקום שנעשה חלל מוארו וספחא דמסכתו
 קב ונקי • ומ"מ כר"מ ז"ל ס' כר"ע מחוטמו וע"ט ככ"ט :
אל הערים וכו' לכל גד וכו' כ' ה"אס ז"ל לא ס"ורא מוכה
 למדוד אלל כדי למציא העיר וכו' לסי' אס ה"ר מוטל סמוך
 לעיר שאין בו ספק וכו' ח"ג מדידה עכ"ל ואחר המחילה
 לא כן אפי' דבהדיא ח"י הכס בש"ס דאפילו נחלל בעליל
 לעיר היו מודדן כמנהג לעסוק בהדידה וכו' כר"מ דפ"ט
 מה"ר: **אל** נחל איתן קט"ה וכו' עמ"ס בחבורי ס"ל במחלוקת
 בבין רט"י ובה"ר כה"ר: **יד"ן** וכו' ובי עממה וכו' ההרג
 הוא דה"ל מרוויחא מהדדי ידני לא ספכו ועינינו לא ראו
 את הדם הוה ומכני דתרי מילי נצרכו מינו לא שפרי היינו
 דבר הסלוי בהכבד לא כח לידנו ופסיעתו בלא מחומות
 עד שיסבכ סמפני חסרו הפוזנות הוכח ללססם והגדוהו •
 ועינינו לא ראו ר"ל לא ראינוהו וכטעמוהו בלא לוי' שזה
 סלוי בראיה סכל בראיה חייב ויכול לפשטו וסגולתו גדולה
 דבטוח באותו דרך פנוק כמו סאז"ל • ימ"ט דהכניס
 אותים כפר וכו' דא"ל למה זה באי על ענן ח"י יגד תרמי
 מלי חדא אחרו וקנים וחדא כהנים ומיקמי' דכהנים אחרו
 טכן מנינו בכל מקום שהכמה תלוייה בהם: **ונכפר**
 וכו' הכתוב מכפרם וכו' כל' דלאי למיערא שהכהנים
 אחרים גם זה וכפר וכו' אלל דברים הללו הכתוב מכפרם
 דעד האידנא העון היה מוטל על כל יס' דבואיל ויס' ביזם
 לבקש ולפרסם מי היה האונן ולא עבדי הכי הו"ל ככלל
 הגגלות לכו ולכנינו אלל משעטו כן יכול דפי' מפרסם
 החוטא כדמחגרם יב"ע דמן יד נפקין נחיל דמורטין מני
 פרמא דעגלתא נגדין ואוליין עד אחרא דקטולא מתן וסלקין
 עליו ואחדין כי דינא ימיה וקטלין ימיה:

08072018000

פרשת כי תצא

פיר' שי ז"ל כי מנא למלחמה בעלמחת הרעות וכו'
 דיוקן של רבינו אפרם דהינו מדכתיב כי
 מנא בלשון וינא דמשמע שיונא מוכה לארץ דא"ל הו"ל
 כי מלחם ח"ג כי תלך למלחמה • וכן כר"ה משי"ב גופיה
 בסוטה פ' אלו באחרון דל"ה • והק' הנאון הרא"ס ז"ל מנ"ל
 דכדרכו: דילמא לפולס במלחמה ח"י ומאי דכתיב ושיגיד
 סכיו הוא כהאר אומות הימלאים בחובה וע"ט מה שתי'
 בדוחק ולע"ד דמחזי' כג' דלפיל חלה הענין בערים
 דכתיב כן תעשה לכל הערים הרחוקות וכו' אשר לא מערי
 סגוים חלה סנה רק מערי העמים האלם וכו' לא תחיה
 וכו' ט"מ דבערים קשיר רחמנא שאם הוא כפר ח"י לא
 תחיה כל נשמה הנחלל כדכח ודאינו ח"י יהיה משאר אומות
 ולכך כתיב יתורא דכל ובערים הרחוקות' אופכא כל הגמגמים
 בתוכם טרי לקיחת ח"י הם מו' אומות דא"ל הכי הו"ל

כן

ואם סקיה אלל סכת גם כן ל' ויספו ומכני דפסיר עביר
 סכי לפי סכנה לא דיכר הכהן • וגרמה להסביר טעם לדבר
 דאומות הנטחות ל ירך וכו' עדיף טפי סיסמאס משי הכהן
 מנמו סבבה וחספלו יותר ויחוק לבכס • ואידך סמינס אלל
 כתיבת דעות לחזור לאומות סג' מטוס טרחא דכ"ג הסוטר
 מסמיע אחר שהכהן נתן רכות אבל מי האיש הירא אינו כדון
 טיוקק לו הכהן כלל בין למר ובין למר דלמאן דחפ' כמכמסו
 אין נכון הדבר שאחר שהכהן אמר אל ירך לבכס ולא מיראו
 שיחזור ויאמר מי סירא יחזור סנה כהותר דכרו ולמ"ד נמי
 הירא מעבירות לא יאה לכהן לעורר הדון ולמח מקום
 לקטיגור בהארת עבירות ובוד דחלטה דעמיה דכ"ג: **כ"ן**
 ימות וכו' סאס לא יחמע וכו' אחר ספי' דאומות סג' הינס
 מורוס לא לבסות על זה אלל סס ליכא משס שימותו הו"ל
 ואינס בעלי עבירות מפתה ק' אמאי כתיב בכל חד סן ימות
 והוכרח רט"י לז': **כל** העם וכו' אפי' אתה מינא וכו'
 אע"ג דכבר למדנו זה מקרא דוסבית סכיו לרבות כענינים
 סכסוכס כח"ס רט"י סס עמ"ס כר"אס ז"ל דנריכו דהיה
 כסלל סלמיסה והכא כהספלימה ע"ס וע"ל בלפי מאי
 דדייק' התם מליסנא דר"ט דאפי' אס לא נטמעו כחוכה
 עס אומה האומה אלל סעדיין מחויקים בדתס דאכתי לא
 פקע מניינא סס כנעניים דלא הלכו להסתקע אלל לגור סס
 בארדאי בעלמא אפי' טרי והסתא י"ל דמט"ה נריכו מרי
 קראי דאי לא כתיב אלל חד ה"א דוקא כפנסתקעו ונסמעו
 כחוכה אז דוקא הוא דטרי לקיימס: **ואם** וכו' הכתיב
 מכסרך וכו' דא"ל אמאי חלה כה הכתוב באחרו ועסחה
 עמד מלחמה אדרבא הו"ל ועסית עמה: **והיטף** אף טף
 וכו' דאילו סל נקבות סס כתיב הנשים אפי' גדולות וכו'
 קטניות: **כאשר** נוד לרבות את הגרגי • אטרויך
 לרבויה כי היכי דלא יטעו כדון ויסברו שאין דין כל ז'
 אומות סנה ומ"מ לא אחרו כפי' לפי שהיה גלוי לסניו ית'
 סהיה עתיד לסנות מעממו • אלל החוי אף על גב דה"ל היה
 גסניו סהיו עמידין להסלים בערמה ויקיימס שהס
 הגבעונים אפי' ככתם כפי' מתרי טעמי חדא דלאו כל
 החוי סלמימו אלל ויסבי גבעון כלכד וחסתמא לא היו כלס
 בעיר א' ועוד דלולא הסכועה היו חייבים להארימס מ"מ
 הגרגסי ספנו מפניהם והלכו לאפריקא דטרי להחיותם
 ודאי: **ימים** וכו' פחות מג' ימים קודם לזכות וכו' הק'
 הרא"ס ז"ל סכת מאן דבר סמיה • ולע"ד חסוס דכתיב כתר
 סכיו וכנית מנור וכו' עד דתה והתם פירוס כספרי עד
 דתה אפי' כשכת דה"ק וכתת וכנית וכו' הליך וכרוח עד
 דתה כלי כוס עיכוב ומניעה ומחילא דאפי' כסכת ומלחתי
 גם כן דמו לרבויהס ז"ל כי ג' תיבות מלח"מ ע"ד ר"ח
 גי' ג"ס יו"ס סכ"ת • מעמה ס"ק קירא כי תגור אל פיר
 ימים דכיס כלו' ג' ימים דסיתרא מתפלה דהיינו סל חל
 טעס ואילך מסחית וכו' עד דתה אפי' כסכת ח"ל מתילא
 סאענו דאין גרין מחלה פחות מג' ימים קודם הסכת:

ומדדן

ובכחה וכו' דק'ל דכחלמא ככלכו ניהא דכמיב לכוץ
 וכו' ושמנויה לגלחה וכו' אבל בכניה לא טייד וכו' ובכחה
 וכו' אם היא מר לה בלבה פשיטא דכלאו הכי מבנה מעגלה
 ואי לא מאי ובכחה הא חניה יכולה לבכות ומשני טעמא לא
 בלבושן שמכבה בראות ענמה בניוול גדול ומכור בימי עניה
 ומרורים כל מחמודי אשר היו לה בבית ופכל כדי שתה' וכו':
וריר וכו' טסוסך וכו' גראה דריוקו מדכתי' אם לא חפנת
 כל' עבר והו'לל אם לא מחפון לכך מש' שהכתוב מבשר
 שבוכלי כך יארע כאלו כבר היה כן • אך ק' דאמאי אלט'
 וה'לא כבר נלמד זה מסמיכות הפרשיות וכו' דנ' גופיה
 לעיל וי'ל דהכא חזירי באיש שהיה נטוי בת ישראל וכדכתיב
 האחת ארובה וכו' והך דכא בפנוי וגריכו דאי אחרת בהא
 בהא דוקא מבשרו טיטגה האיל ואין לו אשה אחרת כדי
 שלא תהא ראשית איש מאשה פאולה אבל יש לו כבר אשה
 אחרת כגרה איתא לא ואי איתא בהא אדרבה התם קשיר
 קרא כדי שלא תהיה הארורה נרה לכשרה אבל הכא איתא
 לא נריכו: **ויסרן** וכו' ואלקין וכו' דאל' דהילא טרע בתה
 גבול היסירון שאחדיהם יתחייב מיתה ובגמ' נפקא לן מגמ'
 דכן בן מאס בן אבות הרשע • וז' ט' רש' מתירין בו בשני ג'
 ז'ל דנקט לישנ' דמתני' והא בגמ' פירש דק' מתירין בו בפני
 ב' ואלקין בפני ג' והתראה זו פיר' ט' במתני' דלמנה התראה
 גמורה דהא אין העדים מתירין בו לא אטו ואמר לא כלו'
 מופיחין אותו שלא יעשה כן אבל מדברי הרמב"ם בה'
 אמרים אין גראה כן ע"ט: **בן** סורר וכו' הא דלא פיר' ט'
 זה לעיל פירוש הפ' ונטר ליה פה הכא היינו דכלא זאת לא
 הו' לאחור שרשו וטעמו זה לומר דכן סו' מ' נהרג ע"ט
 סו' דא' הו' ק"ט. מתאי דחו' גבי ושמעאל כשעדרו
 מלכיה הרע באמרים מי כעמד להמית את בניך בלחא
 אתה מפלה לי בחר והטיב הק' כה לפי מעשיו של עבדו היא
 עזון כדכתיב באשר הוא טס וכדפי' רש' התם והיכו ניהא
 הכא נהרג ע"ט סופו אלא נריך לתרץ כמ"ס הר"ם ז"ל
 דאנו התם דאכתי לא התחיל וכמעאל באותה ענינה של
 מים כלל מא"כ הכא שכבר התחיל סגנכו וכו' וכו' והוא אצוזה
 מ"ל דהבא כבר התחיל משה מויתו רש' מתלהו וסדר אותה
 דיונו מלקות ט"מ שכבר התחיל דא' לכ מלקות מהיבא תתני •
 והשתא מתקיים פירוש פירוש דלא קשה מי שמעאל • ומיהו
 ק' דכיון דנהרג ע"ט סופו הו' לחייבו סייף. דאש' ולסטס
 הפדיות ממש מיתמו בסייף ואמאי הבא בסקלה • וי'ל דכיון
 דאית לן לחייבו מיתה דיוני' ליה בסקילה כו' היט דתהו
 ליה נמי כפרה על תה כגמ' ע"ז מעשיו והעולם יקללו חזיו
 ואמו באמרים ארור שוה ילד ארור שוה גדל ובמלא כאלו
 הוא קללם מאחר דאישו גרמא בכוין וכו' אמקלל אר'א בסקילס
 הילכך דטבא ליה עבדי' ליה האיל ונכ"ס התורה חייבת
 מ תה • א"כ כמו שאכתוב לקמן על פ' ותלית • וכו' ע"ט:
וכל יכראל וכו' • הכרה וכו' עיון מ"ס לעיל גבי וקן
 מאמא • **וכי** יתה • וכו' סמיכות וכו' ה"כ מוכח למדרש

בן מעשה לכל הגוים הרחוקים וכו' רק לעמים האלה וכו'
 ח'ו דעפרים תלי קרא • וראיתי להרב הנח"י סה"ק עוד
 דמאי דוקא דילחא דוקא כלא נשבה או חלנוי לא תחיה
 וכו' אש' כיסת תאר אבל כשנשבה מותר לקיימה לסם יסת
 תאר ע"ט ולא ידענא מאי קו' סה"ק דיוקו של רש' אינו מן
 היתר היפת תאר רק מדכתיב וטכית פכיו דמטמע דכרי
 דחמנא לטבווינהו לכחלה והא ח"א לומר במלחמת ח'י
 טכבר נאמר לא תחיה וכו' • וא"ת איתא לא קיר' ט' צפ'
 דלעיל בסוק כי חלל למלחמה וכו' במאי קמיידי כי היכו
 דקסיד לפרטי הכא וי'ל משים דלא פסיקא ליה דתחלת
 הענין דהיינו וראית סוס וכו' ונגס הכהן וכו' מיידי בין
 במלחמת ארבה בין במלחמת ברשות ומאי דמסיים התם מי
 האיש וכו' מיידי ברבות דאילו בדמוכה הכל יוצאים אש'
 חזן מחדו וכו' וכיון דלא חלו לפרטי כוליה עגיונא בסגנון
 ח' סתם ולא עי' מיד: **ושבית** וכו' ואף על פי שה' וכו'
 וכו' איכא למידק באריות לטון רבינו אמאי אנטריך למימר
 ואף על פי שה' מו' אומות מאמר סחמך לרבות כענינים
 אטו לא ידעי דכענינים מו' אומות הן • ובספרי נמי לא
 איתמר אלא לרבות כענינים סכתובה • וגראה כוונתו דלא
 תימא דהא דברי לקיים הכענינים סכתובה דוקא כענינים
 בתוכם וחזרו לדת אומות אומות סדרוים בה אבל אם מחזיקי'
 בטלסם ניהא סהיו בכלל לא תחיה למען אחר לא ילמדו
 משה איכסל רש' ויכתוב ואף על פי שה' מו' אומות למר
 דאף על פי שעדיין עומים כו' אומות אש' וטכית האיל
 וכו' בתוכה • והוכחו מדא' יתירא וכדכתיב בסוף פרשה
 דלעיל: **ולקחתי** וכו' לא דכרי וכו' דק'ל דמדכתיב
 הכא ולקחת וכו' מטמע דהשתא מיד לוקחה לאשה ודאי
 הכי אחר כל המעשים כתיב ואחר כן מבא אליה ובעלתה
 והיתה וכו' ולכך מטי' דא"כ והכא לא איתא לאכמופני'
 דהשתא יקחנה לא קמ"ל טעמא דהכתוב בחד הרע נמנוטור
 כלו' יותר טוב שתקחנה לאשה פ"י היתר הכתוב מהשתאנה
 באיסור • ומ"ס אבל אם נשאה וכו' נשאת וכו' טעמיה
 דדריש הכא סמוכין מטום דמכונה מליטגא דקרא מדכתיב
 עמר הכי כי תהיון לאיש ב' נטס והו'לל פי יקח איש ב'
 מים ומחלו לטון תהיון לא' ז'ל דה"פ בטעת לקיחה אינו כן
 דאדרבה הרי חבק בה אלא דסופו לבא לידו כך שתהיינה
 כן בודאי שהכתוב מבשרו וטעמו כמי מדכתיב האחת שנואה
 והיכו קרי לה הכתוב שנואה ומי כרי לטגא אסת: נעורים
 וע' ד' שהרגו סור'ל על כי תראה חמיר שג' כ"ס הכא ח'ו
 דאדלעיל קמי' וגורה היא • וה"כ בס' בן סורר התם נמי איכא
 למידק לטון כי יהיה דא' ל' כו' ל' כ' וכו' יתא דכדכתיב כי ימנא
 איש טכבר וכו' כי ימנא בקרבך וכו' איש חו אשה אשר יעשה
 אחיהרע וכו' ח'ו דר'ל דודאי כן יהיה ועוד דאמאי כתיב
 כי יהיה לאיש הו'לל כי יהיה בן סורר וכו' לא ר'ל לאיש
 סכתוב לעיל טלקח היס'ת: **ויניבה** וכו' שמעמאס וכו'
 דמ"כ יתא הוא דהא כתיב לעיל והכא ת' תוך כיתוך:
ובבריה

שמוצין מדכתיב וכי יהיה בוי' דאל"כ הא' כל כי יהיה :
 ור' ליר' וכו' כל הנסקלין וכו' אצ"ג דסבדא דיחידא
 היא דלרנן מין נתלה אלא המגדף והע'עו יחסט הכחוב
 לוכא הוכחה טפי לסבדא זו מ'מ נקט דט' הכי לפי
 גמתייט טפי עס דרפת הסמיכות דלעיל דלא מסבדא
 לומר דלפי שהיה להוט אחר גרונו יבא לע'א או לגדף
 הילכך ניתא לע'ו לומר כל הנסקלין גמלין ונימא דלדיותו
 להוט אחר גרונו וסופו לעמוד בפרסת דרכים וילסטט
 הכריות וע'ו יחלל את הטבת טילסטט גם בטבת ויהא נדון
 בחמורה דהיינו בבקילה ועליה כתיב ופלית אותו : כ'
 קללת וכו' וישראל כס בניו מכל וכו' הרבה דיוקים איבא
 למידק בלשון רבינו בזה חדא מה היתה כוונתו בזה שהיה
 לומר וי' הם בניו דהוה סגו במ'ס שהאדם עטוי בדמות
 דיוקנו ואם ככוונה במ'ס הרב הנח' כי אף על פי שכל
 האדם עטוי בדמות דיוקנו היחול וי' הם בניו הו'ל
 כתאומים היא רהוק מאד לע' ד'ס'ס א"כ לא הו'לל מכל
 לב' אחים תאומים אלא מטל לאב ובנו שדומין זה לזה . והו'
 איבא למידק דמאי צריך למטל בדבר פשוט שהיה מובן
 וממילא באמרו שהאדם בדמות דיוקנו . ועוד יש לדקדק
 באמרו כי א' נעשה מלך אחאי קאמר לשון נעשה שהוא
 לשון דלא טייד לפי המ'דו במטל אלא הו'לל א' מלך . ועל
 הכל פיקרא דמלתא ק'ט דאטו בשופטני עסקי' וכמו שהק'
 הרמ'בן ובר'אס ז'ל כי איך יחשו' פגם חושב בזה התלוי הוא
 סתלק כלל ראה אותו עין כל בריה וכתיב ואל מי עדמיו
 אל ע'ט ובפ'ט שאלו כל הרואה אותו אומר המלך תלוי
 דאיבא קאמר כל הרואה אותו והלא אצילו יונח טיעלה זה
 על דעת כוס אדם אין ספק טלא יהא אלא איזה טעם
 יאמנוע לגמרי . אלא בל'עד דרבינו ו'ל כל רואה אדם ליה
 ודבר גדול גמלין למדנו כוס יחיינו טידוע שהאד' החיטא
 ע'י הכנס מטלן משליו גלס אלהים ובח'ט המקיבלים ז'ל
 וא'כ לע'ו באמת זה החוטא מתלוכא לוכא בהא טיס פגם
 זולזול להיחיו תלוי הו'לל ולפי האמת דבר בשחלק מעליו
 צולמא קדישא מטעת החטא לא דה'מ רואיל וישראל כס בני
 כל'טכלס בניס למקיס נמא גלס אחים א"כ כל מי שיראה
 ב' ישראל תלוי יאמר הייגלס אלהים תלוי ואע"ג דלפוס
 קופטט לאו הכי הו' כדאמרן מ'מ הרואים אינס יודשים
 טיחשלק ממנו דאינו דבר הנכיר והו' זלוולו טל מלך .
 וכו' נכחו מחד דברי הנמל האחים התאומים הם בני
 ישראל א' נעשה מלך זה הצדיק דייכד מ'ך מלך ומאז מלכו
 דכנן ודייק לשון נעשה מלך וא' נמס' ללסטיות שחטא
 ואבד גלס אלהים ואש' כל הרואה אותו אומר המלך תלוי
 הלו' גלס אלהים תלוי וה' זולזול . ידוק הי הוא כענין אמת
 כעתור ופרח : ע'ך דרוש וכו' מעלה בלבד וכו' נר'
 שהוכרחו לדרש כן מדכתיב דרוש בטב'א ואם הוא מקור
 טע' הו'לל דרוש נקמ' דהכי אירחיה דק' טע' כמו דרוש
 דר' מזה אלא מדכתיב בטב'א מתמע טע' לשון גיו' כל'

דרוש את אהוד טלא יהא דמאי : ור' שבו'תו לו סתמא
 וכו' דאל"כ יסורא הוא דהוה סני לממר והיה עמך כד
 דרוש וכו' דממילא מטעם דכסידרננו טישיבנו לו אלא
 מוכרח דדרשה : ק'א מוכל להפעלם לכבוד וכו' אצ"ג
 דכבר ביאר זה לעיל מטום דלכאורה היה נר' דלפי הפטט
 הבא מלתא אחריתי היא וצוה פירושו לא מוכל להפעלם
 כיון טידעת מי היא בעל האכידה מלכאורו לו דא"כ נהגו
 טזה הללו בפיל ופרמי למה לי מפ'א איכפל דט' וכתב
 דליתא דה'כ הכי פירושו ול'מ לפי המדרש דפעמים שאתה
 מתעלם ופעמים טאין אתה מתעלם דודאי מוכרח לפ' כן
 דהא ליתיה ללאו אלא הכא מיהו אף לפי הפטט ח'ט דהא
 כתיב וכן מטעה למאורו וכו' ועליה מסיים לא מוכל
 להפעלם א"כ ה'כ פירושו הו' כי יהוה דלעיל דהא כתיב
 וכו' : ור'א ילכ' וכו' ד'א וכו' דאילו לפי קמא הרי העיקר
 חסד מן הכהוב דהיינו ההלכה עס הנסים דכלעדו לוכא
 איסורא ולד'א נמי ק' דלא טייד בזה לשון לבושה . ודע
 דלשון האי פי' דלאו בבגד' מטעם קא מייירי קרא ה'כ ריטיה
 דקדא לא יהיה כלו גבר על אשה מייירי נמי כה'ג דהיינו
 טלא מטס עליה בלי זיון . ורס'י לא הוצרך לפרשו להיוותו
 מבואר כתרננס חנקלוס לא יהא תקון זין וכו' אבל סיבא
 דתרגס ולא יתקן גבר בתקוני אמתא וצריך ביאור מאי
 ניקחו הגי תקוני אמתא לכך ביאר טלא יסיד טיער וכו' :
 ק'א תקח האם בעודה וכו' דאל"כ הו'לל לא תקח האם
 וככנס מאי של הבנים : לב'ע'ן ייטב וכו' אס מגזק
 וכו' דק'ל מ'ט הכא שהזכיר הסבר ופי' דהא סהיא מניה
 קלה רתכו ללימוד מיינה אידך . ומ'ס רבינו כאין כה חסרון
 כים ז'ל ד'פס טאין חסרון כים לא דבר מועט דכלא חביב
 דאל"כ הא ב'דאי תנן בשלהי חולין ומה אס מניה קלה טסיה
 באימר . א"כ י'ל לעולם דדברי רט' כבסטון טאין כה ח'כ
 כלל דהעדר הדינא לא מיקרי ח'כ כנר' פתח דוכתי ובט'ט
 הפו' ז'ל כענין חולו טל מועד דלא מיקרי דבר סאבד העדר
 הייחומא דתינין אלא באיסור מטום דפעמים מסכחת ל'
 ח'כ ממש אצ"ג דדבר מועט הוא כגון שהיתה טלו ומרדה
 וקננה בפרדס דחייב בכלוא וכדכתיב בספרי שפינס לדור
 ע'ט ומ'מ רט'י נקט טע'י הרוב ומלתא דטיחא : כ'י טכנה
 וכו' אס קיימת וכו' ה'כ מוכח דאל"כ אמאי יוצרך ל'זכיר
 הבנין ליחסוב סתמא ועטית מעקה לגג ביתך וממילא דודאי
 כשצח הכנין חייב סחלה ואם לא עטאז באות' טעה לא יפטור
 משני זה דכל טעתא וטעתא כעמיד ועשה קאי וא'כ אמאי
 כתיב כי טכנה א'ו הכטחה היא זו דמגזב גוררת מניה וכו' .
 כ'י יסול וכו' וחובה וכו' כלומר ואש' לא יהיו לו עומת
 אחרות אס לא עשית מעקר כהא סני לכתתגלגל חובה זו על
 ידך טכזה נעשית חייב טעכרת על מ'ע : כל'א'ים חטה
 וכו' היינו כר' ואסיה ולא מטום דהלכתא כוותיה פירס'י
 כן כאין דרכו להקפיד בזה בפירושו לא דפטט הכתוב מורה
 כן מדלא כתיב לא תורע בכרמך אלא משמע דה'ק לא תורע

כזה

5151

זוה דוקא בזכרים וחמור חס' בנקבות. והא דהדר רס' למכתב פירושו גבי עמוני מטום דהתם ס' דטעי להיותו זרע פסול טאינו ראוי ליקרב עם ישראל כלל מש' הד' וס' דהתם נמי מינו חלל לענין נישואין ונריכו חרווייהו דעמור מניה לא אחי דדילמא אדרבא ממור גרע טעי טגור בעבירה וגמא דמיידי בכל ענין קמ'ל: **על** דבר על הענה וכו' דאל'כ ליכתוב קרא על חצר לא קדמו ומאי דבר חלל עוברא לדרוש על דבר עמס דהיינו הענה אך ק' דא'כ חצר לא קדמו מלתא כפטי כפסה היא וכו' חלל כתיב ואחר לא קדמו וא'כ הו'לל דבר בק'תן כי דבר בט'וא הרי הוא סמוך ולפי דרשה מינו חלל ענין כפ'ע ונר' דהפיר סייך הסעיבות וס'ק בא וראה עד היכן הגיעה טנאט' של מואבים כי עם היות דמעיקרא לא רנו לספ להם חס' עם חריבה וקיתון של מים חלל כספ חלל דנר' סביבה שנים זרע מליהן להם חס' מים ואס' חס' כדי להחגיגתם לא מנעו חלוצות זכאי ריב לרוב והפראן לעם לזבחן איהן ועוד היו מוכרים להם בזול כנר' מחא'ל סהיתה זקנה מתחן וילגה מתפנים זקנה אומרת בטום וילדה אומרת בא ומרוד וטול ויון עמוני חלל ומסקה אותו. וכו' הכל בחרכות גדולה כדי להחגיגתם. וה' על דבר מה טיענו לספסיד ממונס להחגיגתם עם היות חסר לא קדמו וכו': **כי** מנה מתנה וכו' טהטון מקטרג וכו' לאו דוקא טון חלל לפי טהטון טון הוא ינ'הר הוא חל'מט נקט כבי ור'ל דבכ'ת הסכנה סאדם מסוכן ועליל לחטוב מחטבות והדוריד'עים דהיינו בעלמחה לפי טכס בנוסכס כל גוים היו מפקטט כדי להזנוט אחרים עממם ואס' מידי עבירה ונא'ס חירי הרהור אין יולאין והיינו מאי דדרכי מהך קרא דונטמר מכל דבר דע טלא יסרהר ביום ויבא לידי טומא' כליל ואו בחמנה הטטי טהוא ינר הרע נכב לריב ולקטיג טיסמכל בהן עד טיבא לידי דבר דע גפ' סארכה תורה להזהיר: **מחוי** למחנה חוץ לענין. דלא דמי למחנה הנז' לעיל גבי בעל קרי דהיינו מחנה ליום חלל הכא רונה לומר מחוץ למחנה ישראל דהא לכל יס' קאמר וינאס כמה חוץ וע'כ היינו חוץ למחנה טלהם. והק' בט'ח דהא מטמת אהרן נכתלקו ענני כבוד עיינ סס וכבר כתבתי כס'פ כלק דלק'מ דעת רבי יהושע היא טאורו בזכות משה: **ל'א** תסגיר כתרונמו דבר אחר וכו' לפי כתרונ' היו פירושו עבד ישראל סנמכר לגכרי וזכר ממנו ולסך פי' ק'ק דהיכו קרי ליה קרא לגכרי אדאיו ועוד ביון סהנא ישראל מאי סייך ממי דכתיב כתר הכי עמך יס'כ וכו' באח' טעריך וכו' הא ודאי יס'כ אל אחוזתו ואל נחלת אבותיו לכיון דבר יס' הוא יס' לו חלקו בארץ לכך חיייתי דבר אחר אך לד'א נמי ק'ק דמה ענין לא חסגיד הו'לל לא מחזיר ותו חונה לארץ היכא כתיבא: **ל'א** תשיך וכו' ואחר כך מזהירה למלוה וכו' לא ידענא מאי אחר כך דאמר מר טהרי פ' זה דאת כספך לא מתן וכו' קדוים לזה טיבא טהוא ב'זרכת כהר סיני. ובר מן דין לא ידעתי אחאי לא נקט

קרא דחקמי הכי אל תקח מאתו נטף וחריבים ותמחי מתבס' ז'ל סלא העירו כזה: **ל'א** תאחר וכו' טלס רגלים וכו'לי ילפי' ילה צפ'ק דר'ה ובכונה ובסאר דוכתו מקרא דס'פ ראה טלס פעמים וכו' בת הענות וכו' דעכדי מבייכו קא סליק ל'ל למאדר ולמענינהו סלא לכל סאחר: **מנא** וכו' ליתן עטה וכו' לכאירה מטמט דר'ל ג'ל'ת דלא מאחר דלפיל בא העטה כלומר דכטיעברו ג' רגלים עובר בעטה ולא מטמט. ומיכו ט'כ א'ל לומר כן דכדיח אחרו ברפ'ק דר'ה אחר רנא כיון טעבר עליו רגל אח' ס'ז שבר בעטה [ועמ'ס כס'פ פתחם על פ'לכד מגדדיכס]. ואס' תאמר האי עטה דמונא כסמיק ל'ל הא נפקא לו עובדת כמה והכחתם טמה. הא עלטא סרבו' לה העס בר'ה ועצנין חד דאחר ולא אפרים וחד דאפרים זלא סקריב וגריכא דמי אטעמי' אחר ולא אפרים מטום דלא קיומיה לדטוריה חכל אפרים ולא סקריב איתא כל היכא דאיתיה בי גא דדמ' איתיה ואי אכמועי' אפרים ולא סקריב דקא מטי ליה גבוה חכל אפר ולא אפרים איתא דבורא ולא כלום לריכא פ'כ נפלא דההוא דלעיל באפרים זכך דהכא דכתיב עונא טפסיד באפר ולא אפרים ועמ'הגמי איכא חרי לאוי ג' רגלים חד לא תאחר והגמי חמור דהכא דאלא סאחר דלעיל קס': **ואל** כליך וכו' מתאן וכו' ספך דבינו סדרא דקא והקדים לסאר ואל כליך קודם לכנסטך מטום טזה הכח לח'ס לעיל דנפועל הכתיב מדבר מדע דכתיב ואל כליך לא מתן הא לכלי טל ב'ס פתו וזה לא סייך חלל כפועל: **כי** טלא וכו' טגוה עליו וכו' פי' דק'ל דאמאי כתיבו חד כלסון עמיד וחד כל' עבר חס לא סמנא חן בענינו כי טנא כה וכו' לכך פי' דה'ק חנוה לגרטה עיד כדי סלס טמנא חן בעינע לעמיד הו'לל וכבר מנא כה ערות דבר: **ל'א** יס' אפר אין זה וכו'לי דח'לל לא ליכתוב לא והענה לאיסקול'ל אחר: **ושנא** וכו' הכתיב טבטרו וכו' דאל'כ הו'לל ואס' טאא טאו ושנא לא סגי דלא הכי ואף על גב דכתיב וכלכס והיתה וכו'לי התם אטור' לאטעמי' היא גופיה דמי כפי כך גברא למקנא אף על גב דטאמר איקרי איטורא פיקא ל'כא חכל הכא מאי קמ'ל: **אחרי** וכו'לי לרכוס סוסה וכו'לי פי' אחר סקינא לה בעל'ק וגספרס עד טמטמא מי כמרים קאי עליה כלאו: **אשח** חדטה וכו' פרט למחזיר וכו'לי פי' עתאר גרוטט פו דטטאין דאילו מן סאיורוסין לבד סיניו אספה חדטה. דמ'ע איכא למידק בליט'ס דרבינו טכנב סהיא סדס לא ואס' אלענה דמטמט דמליט'כא חדטה מטמט חס' אלענה מאחר טהיא חדטה לו הו'לל ולא כתיב בטולה חכל בגמרא פ' משום מלמח דע'ד מנין אין לי חלא חדטה (ושיר'טי בקולס) אלענה גרוטט מנין. סלמד לגמר חסה מ'ע ח'כ טה מלטור לומר כדסה מי סחדסה לו יגא מטייר גרוטטו פ'כ הרי דחדטה לא מטמט חלא באולס ומריטויים דסה הוס דחרכי' לענה וכדדוקא יס' לפ' כן לוסינוס דר'טי ז'ל: **לכל** דבר טהוא טורף הנבא וכו' מטמט כה לפי

סאינו

41

2

קרא

ב

כא

ויענין דלא ידע להכלל אחי' לכסוף וא"ס קבע לו הכתוב
 דרכה ע"כ דלא תשוב לקחזו לא אחא חלא ללמד דלאחריו
 דוקא הוא שכתב וספ' סמך הכרעה על לגר וכו' יהיה כלומר
 דמיד סהיה שכתב לאחריו וכו' העני ונטלו והוא לא ידע כלל
 אש"ה יברכך אמור מעתה וכו' : **כ**ר יביא רוב וכו' אמור
 מעתה וכו' לאו משום דכתיב וגשו אל המטפטט היא דנפקא
 לן דאין שלום ויאל דאדרבא הגשה אל המטפטט היא שכת
 השלום כדכתיב וגם כל העם וכו' יבא בטלום חלא רוצה
 לומר סופס להיות נגשים אל המטפטט שיבטע זה ויביא עדים
 שהבהו ויחוייב הלה מלקות [אי ליכא טוה פרוטה בזוק]
 דסמך ליה ונגשו וכו' והיה אם בן הכות וכו' והיינו חק
 שלום ויאל כלומר חק על נכ דמתחלה לא היה לא ריב דברים
 בעלמא סופס לכא לידי קטטה ולחול זה בזה • ודומה לזה
 לק' גבי כי ונלו אנשים ע"ס : **והרשיעו** וכו' למדו חן
 הענין וכו' זה א' מן הללוין שאין לוקין עליהן והוא לאו
 הנימק לעשה יאביא חו לאו שאין בו מעשה לאו הכא מכלל
 עשה לאו 'הציתן לאזהרת מיתת ב"ד לאו הנימין לסגלומין
 לאו שכללות וכלהו שימא איבא שפיר למעוטינהו מהבא :
במספר ואינו נקוד וכו' ההרגש הוא דלפי סגסג
 משפטו תיבזה זו טל במספר יתירה לכך מכריח ומש' דר"ל
 במספר הסוכם לארבעים : **אולם** איני אדרוס טעמא
 מאי כתבה תורש הכי ומסרה לחכמים לדרוש ולש' ומה היה
 חסד הכתוב אם היה כותב חסד ושלש' בפירוט ובמורמנותיה
 דק"כ לאמא ביה חלתא עפ"י הקדמת האור המופלא האר"י
 ו"ל והביאה הרב הגדול מהר"א מקראקא ו"ל בספרו מעשה
 רוקח במסכת שבת אמתני' דאביית מלאכות מ' חסד א' ו"ל
 טס סכר כתבתי למעלה דטס הו"ה הוי דה"י רחבו ארבע
 אותיות וגבוה עשרה היינו במילוי ו' אותיות והיינו במילוי
 פ"ב ס"ג מ"ה סככל אח' מהם יט' ו' אותיות אבל במילוי ב"ן
 יט' רק ט' אותיות וידוע דטס ע"כ באג"י ומילוי ס"ג כברי'
 ומילוי מ"ה ביג' ומילוי ב"ן בעש"י וטס טולטין הקל"ב ביותר
 וז"ס הנמ"א עמוד תשעה ורבים מתפסין עליו הוא דה"ר
 היינו במילוי ב"ן שהוא ט' איתיות שפס טולטין הקל"ב בעש"י
 בסוד הכונה עמנו בגלות [וגל"עד דייקל' מתחשין לומר
 דאשילו בעש"י אין להם אחיזה בג' ראשונות שהיא בחי' הראש
 רק עד הכתפים] וזהו בימי החול אבל בשבת בסוד עליות
 העולמות נעשה דה"י וגבוה עשרה סככנס א' בתוך ו"ו כוח
ירד ה'ה וא"ל ה'ה ונעשה בסוד ג'ן וכו' נמצא
 ביום השבת המילואים בסוד ארבעים שלימית והקל"ב אינם
 טולטים עכ"ל • מחנו נקח למאי דקמן כי הנה נודע שהחוט'
 פגם למעלה והפגם דאית שהא' בעש"י ה"ס ה' אחרונה טל
 הטס ב"ה שה' מילוי ב"ן כדאמרין והוא העמוד ט' טרביס
 הקל"ב מתחשין עליו ע"י פגם החוטא • וז"ס המלקית לחקן
 פגמו אשר פגם במילוי' נמצאו טס ט"ל ע"י החטא והשת'
 ע"י כח המשיכה והמלקות ויטוס סוד הא' קפ' בטס ב"ן ויהיה
 בחסד ארבעים שלימית כדאמרין • נמצא שכתוב עמנו טס

רמ

סמינו צורך הגבה חלא שאר זרכי העיר לא חמעט חלא
 דמ' כס' ו' ס' מה' מלכים כתב ולא מחקן וכו' ולא נימין
 לפסי העיר ולא וכו' טוס דבר בעולם עיין טס : **רחים**
 היא התחוננה וכו' לא יחבול וכו' הסך רבינו סדר הפסוק
 לומר דאף על גב דרחים התחוננה ודכב העליונה דהא בלא
 הא לא סגיט למטות מלאכתה מ"מ הואיל וכן ב' כלים קאי
 לאו דלא יחבול אבל חד וחד ואי לקח טניהם לוקה שמים
 כדחנן בפ' המקבל : **והחעמר** בו אינו חייב וכו' וכו'
 לאפוקי דלא נכרש דאי חו קאמר חו עיתור חו מחר כמו
 מכה חבו ויחמו קח' דתרוויכו בעי' : **השמר** וכו'
 טלא תתלוס וכו' ולא תקון וכו' שקולים הם ויבא שניהם
 דהריוויכו אחד סעמא הוו כדי שיוכל הכהן להבחין בין
 טומאה לטהרה : **לא** חסב בשכחו וכו' דאילו כפשוטו
 מאי אירויא איטעני אפי' עטיר נמי חסיר מח"נ אי דלא יהיב
 ליה רכותס ה'ל' גזול ואי נמי יהיב ליה רשימא מ"מ חסיר
 ממים רבים : **וברכך** ואם אינו וכו' טאם דוקא
 כשמברכו או הייא ליה לנדקס ה'ל' וברכך ותהיה לך נדקס
 אבל הסמא דכתיב ולך תהיה וכו' ענין בפ"ע הוא :
לא תעטוק וכו' והלא כנר וכו' ההרגש שמכחן דאחו
 לעני הוא דלא תעטוק הא לעטיר טרי ואמאי הא מ"מ גזול
 הוא : **מגרך** זה גר נדק • אנטריך דלא נימא מאחיד
 ולא כל אחיד ונציא גר נדק כ"כ התו' המקבל דק"א :
בשעריך זה גר ומוטב וכו' כדילפי' מקרא לגר אשר
 בשעריך חתונה ואכלה : **אשר** בארנך לרבות וכו'
 דדרכי' לרבות כל שבארנך • ואם תאמר אמאי פסיק קרא
 בהך רבוי' דבתמה וכלים דין גר מוסב לגר נדק ה'ל' מגריך
 אשר בשעריך מארנך • וי"ל דא"כ ה"א דאשר בשעריך ודאי
 לאתוויגר מוסב אבל בארנך ה"א דלאו לרבותי' אמא לכל
 שבארנך מדלא כתיב אשר בארנך ועיד דכתיב בסוף וה"א
 דאינו לא תנאה לומר שאינו טובר על לאו זה לא בארנך אבל
 בח"ל אינו טובר חלא על לא תגזול וא"ע דחובת הגוף היא
 דנהיגה חסילי' כ"ל ה"א שאני הכא דגלי קרא מ"ס כתב
 דחא' אשר בארנך באמנע בין הריבוי' ס"ח דהך נמי לריבוי'א
 ועוד דהשתא טייך לכתוב אשר בארנך וממלת אשר מדרש כל
 אשר בארנך : **ושכחת** וכו' מכאן אמרו וכו' כירוש' פ'ו
 דשא' אית תנוי' דכ"ל מ"ב' אית חתא דמשיק לה עלא תיבכ
 לקחתי עומר טיכול להנבי' וכו' כא' ולסאח על כתיבו יאל זה
 טיס בו סאחי' ועיין מ"ט בחבורי' טוס' לדרוד התם דמרווייכו
 זרכי : **למען** יברכך ואף על פי וכו' ההרגש טל רבינו
 מ"ס בתורה זו שכתב מתן שכרה בצדה ומה גס דכתב הכי
 בציאה ועוללות לא כתב הכי לכך מנבי דהבא נקטה לרבות'
 דאף על פי טכאה לידו טלא במתכוין וממילא דכ"ט בטא' מנבי'
 דבמתכוין ומה טאחר אמור מעתה נפלה טלע וכו' אין להק'
 דטאחי הכא דכטאח' נוכר ורורא טככה ואינו טב לקחתו
 נמצא סכזה מקיים מנות המקום אבל זה טאכד טלע לא
 יהיה לי ידיעה אפי' בסוף אין זה כלום דהא כטככה נמי

ויענין

אשר החכמה

החכמה

לא הניע לקרקע וכדאזרי' כגמ' גבי דקרקע וקלטתו הרוח
הוא חורף והיא גזנה אפי' קלטתו הרוח מיכא בפניו דכיון
שיגא חסיה מיד היה בפניו היא ארוכה והוא מן פני' עד
דמטי להדי חסיה והדר מויל ולהדי' כל זה הוכרח לכתוב
בפניו : **אשר** לא יבנה וכולי מבחן וכולי ההדגה היא
דזנא ידגה אחר לא יבנה עוד לעולם דילמא בחר הבו
יתלך לבו עליו ויבנה ומשני דמסיר קמתיה אחר לא יבנה
דכיון סלא בנה טוב לא יבנה : **כ** יבנה וכולי סופן לבח
וכו' עמ' c לעיל בפ' פניהיה ריב ופלי וא' - תאמר השתא
ת'פ' למא לי וי'ל דחד דחדא דמתחא וחד במילי בעלמא
בגין מזמת לה' וכדומה : **גדולתה** וקטנה גדולה
כמחמשת וכולי דק'ל דמס' **פאסור** חיו' סלא בחדא
חנייהו שאם הגדולה פיירי סהיא כמדתה ח'כ לוכא חיסורא
סלא כקטנה וכן הדין בהיפוך ולפיכך משני תרזוויכו
לרעיושא : **אשר** קרף וכו' דבר אחר וכולי לפי' קמא
ק' דאדרכא לא היה דרך חקרה סלא בא מתקומו בתויה
להכעיס בדפשו ויבא עמלק ולפי' שני לא שייך כ'כ לשון
קרף ה'לל טמאך ולפי' ג' ה'לל הקרף שפוא שועל ויבא
לשלישי הואיל ורונה לומר שאקרא בפני' אחרים :

פרשת תבא

פירש'י ו'ל וירשמה וכו' מגיד וטלי דוירשמה היוני
כיבוש ויטבת כס היוני חילוק ואין להק'
לזכותו ויטבת כס דודאי מטעם חילוק ולא פני וירשמה
לזכור דהא כיבוש קור' חילוק דא' פ' הוה מסיבא דאס חלקי
מקצתם קודם כיבוש הכל יהיו חיובים בבכורים מש'ס
כתיב וירשמה דטלה מאת דהיינו אחר גמר פל הכיבוש :
בראשית וכו' נאמר כאן ארץ וכו' ואשני קרא וזהני
ג'ש' דא' מראשית לחוד הוה דרשי' כי היכי דדרשי' מראשית
דבתי' ג'י' חלה מראשית ולא כל ראשית דהאומר כל עיסמי
חלה לא אחר כלום ולעולם דכלהו מינים חיובים בבכורים
מא'ס אגטריך ג'ש' ואי מג'ש' דארץ ארץ לחוד ה'לא אדרכא
נוסף לחומרא ארץ ארץ מעלה דפתיב כי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל וכולי הילכך נריכי תרזוויכו . ותמי
דפירש'י הכא זית שמן ודבש היינו ללמד דאשני' ו' המינים
לא כלן טוין וכדנתן אין מביאין לא מתמרים שבהרים ולא
מזירות טבעמקים דלרין דוקא מהמובחרים טכמינס ולבד
מש' דעס'ה כסיב וית שמן דהיינו זית אגורי וכו' כלו' משופרי
סופרי וה' דבש אפקיה קרא כל דבש לוי' סהיו מהמובחרים
טכמרים . וה'ט דלא מש'זיה לכתוב בחד מקויהו לימוד
דבעי' מהמובחר ויילף בלהו מינים לא אגטריך פרמי סמרי'
וחד מאיך לימוד דל' דמובחר של זה עמקים ומובחר של לו
הרים . והשתא ח'ט דבש' עקב פירש'י וית שמן ויתם העופים
סמו והכא טיבה מדעתם משים דהתם בשבט של כל ח'י
בכללותה פיירי קרא מש'ה לא מני ג'ש' זית אגורי סלא כל
הזים

דע' זהו מספר בפני' והיקון המלקות וסודו הג'סג . ועם
דכרינו נוכל להבין עומק פלוגתיהו דר'י ורכנן בענין זה
דרכנן סכרי סמינו לוקה סלא ט'ל ור'י סכר מ' שלימות והיכן
לוקה את היתירה בין כתיסיו . והיינו דרכנן סכרי סמינו
לוקה סלא ט'ל דהיינו כפי מה סהוא בעת הג'סג ומזלח
ט'י כוללות המלקות תמלא ותכוון סיהרא קדישא וי'ש
במספר מ'ט'מ' אין להכות משה אחר יתירה כנגד מילוי חל'ף
סל הא'ס הואיל ואין כידנו לתקן זה בא'למותא עד לעמיד
לכא . ור'י סכר דאדרכא נריך ללקות מ' שלימות הואיל
ותקון קת פכדי' ט'י טאובה וו'ט היכן לוקה את היתירה
בין כתיסיו היינו במקום שארפים מכתפין כדלעיל . ועיד
יס לש' דידוע סוד האחדים שכלעת סה'ס הכתשים ודפת
ה'ס ו'ו כנודע מכוונת הלולב וזה שאתר בין כתיסיו כלומר
בין ה'ו סס לוקה את היתירה למלמותה כוח וא'ו . וכוה
יובן טעם היות ג'כ המכות מזלשות סחי ידות מלאחדין
כלומר פל גבו מלמעלה ו'ג מחד זה וי'ג מחד זה וסליש
דהיינו ו'ג מלפניו דהיינו למטה על לבו כי סלא במילוי
ס'ג איבא וא'ו מלאה באלף וה'ג פמילוי מ'ה וא'ו אחרת
וכנגד'הן סחי ידות על גבו ובסליש סמלמטה פל לבו תחל'
וא'ו הסליסית בטס כ'ן ויעטה ג'ן וכנגד ג'פ וא'ו סס ט'ל
מכות . וזה נוכל לומר טעם אחר אליבא דרכנן דא'ג
טשי מט'ל . ועם הפתיב למינס ובין כוונת הבתיב והיה אס
כ'ן הכות דרשע כלומ' אס פגס בטס כ'ן סהנכיר החנו'עליו
והסילו השופט והכחו לשניו כדי דשעתו סס'ת והכ'הו
לפני'ו ה'ס ו'ו דטס כ'ן וה'ט דלא קפיד קדא לכתוב בהדי'
סלא ססליס טלפניו וא'דך סמעי' מדיוקא לפי שייךר סג'ס
סוא דוקא בטס כ'ן וזה כדי דשעתו (וגם כדי ג'י' ד'ל סה'ס
סס כ'ן ה' אחרונה כידוע דבעת הג'סג ה'ס דל) וכו' נריך
ביותר לחקנו ולמלמותו באל'ף וכוה יסיה במספר ארבע'ס
ותמלא עוד דר'ת במספר ארבע'ס יבנו לא יוסף ג'י' ג'ן
להורות על האמיר . ואס ח'ו עגיתי באיזה דבר הוא רחים
יכפר : **ברישון** יכול וחסמנו וכו' סהג'ס הוא מ'ט כגמ'
ס' הפועלים דה'לל לא מודש בחסימה ומסני דהיגריך
לכתוב לא מחסום מ'ת ואחר כך כתב דיש לימוד מה דיש
סיוחד וכולי ומ'ט יגא הכולל וכו' אף על גב דכל סלו לא
סייכי סלא באדם ולעיל כסב דבינו סוד ולא אדם וא'כ מה
נורף למעטוינהו מדיס ככר כתב סה'אס ו'ל דמאי דממעט
אדם היינו לומר סמינו לוקה ומ'ט מנוה איבא עיין סס :
ועמד בעמידה . היינו לומר מכלל דעד סהתא סלו
בעמידה הוה דמאי דכתיב ודברו ליזוהיינו כמ'ט כמ'ט וכו'
ענה סהיגנת לו והיך ח'לי לא סייכי פעמידה אדרכא פני
יסוב ומיתון : **וירקקו** בפניו ע'ג קרקע . אגטריך דלא
תימא מדלא כתיב לפניו סלא בפניו אימא בפניו ממאקמ'ל
דלאו הכי וטעמיה דהא דרכיה דרכי נועם כתיב וזה סלא
כתיב לפניו נר' דא'כ הוה מסמע דכע' דוקא לפניו מתא
סיגי' בקרקע ויהיה נשאר לפניו קמ'ל דמינו מעכב סהילו
לא